

Verbőczy Antal verseiből

Dedikáció

Köszönöm, hogy erre a péklapátra
hármunk közül
én írhattam fel a nevemet

Tájkép, múlt időben, tanúkkal

hó volt hó és aztán is hó
s a hóban keskeny csíkokat húzva
a tábor széléig jöttek a farkasok

így mesélték el mindketten
asszonyaiknak
hóval táborral farkasokkal
s hitelességét csak erősíti:
az egyik őr volt a másik fogoly

Végül

először magyar nóták
s Bob úrfi hej ha nincs köztünk
poharunkat magasba emelve
verve a ritmust
magasba emelt poháron
mesebeli Debóra
meg a kurvák a bőrdíványon

a végén a végén a végén
a végén az induló szól
helyben járj!
dobognak a lábak a szőnyegeken
akácós az út

Kettőnk mosolyára

Mióta engem ismersz
fogyatkozóban a költészetbe vetett hited
s bár tíz centivel nőttem magasabbra
mint a nők
a honfoglalás korában,
messzemenő következtetéseket
levonni elhamarkodott,
nem tartozom a nagy kanok közé.
Ha megkérded,
naprakész gondjaink között
miért vettem ezt a drága parfümöt,
elégedj meg a válasszal „büdös vagy”
s nevetünk
hiszen a tengerhez is éjfélkor érkeztünk,
decemberben.

Mostanában nyugodtabbak vagyunk.
A két láda
és az összecukható kerek ágy
lényeges könnyítést jelentett,
hogy sikerült hét perc alá szorítanunk
a menetkészre pakolás idejét
(beleértve a fontos és kedves könyvek
kiválasztását is)
egy főbélőcsere
vagy világégés esetén.

Nem tudom örökölheto-e a mosoly(?)
gondolok egy konkrét szituáció
konkrét mosolyára,
történetesen közös gyerekünk fölé hajolva
a milyenokos-milyen szép-micsináltuk mosolyára,
nem tudom örökölheto-e a jövő(?)
vagy csak a hajlam, kettőnk mosolyára.

Nézőpont

a vasúti sínek számára
biztató
a párhuzamosok
találkozása
a mozdonyvezetőket
szorongással tölti el

Barlangrajz

A testvéremnek is megvan
a külön Anyukája,
így igazán nincs min veszekednünk
hétvégeken.

Apu költő
és mindig visszaadja
amelyikkel én is szeretnék játszani.
Az ötlábú egérekéről is írt verset,
hogy szereti a pálpusztait
én is szerethetem szombaton,
mert vasárnap nincs ovi,
az egéreknek pedig azért van
öt lába, mert kicsi
mint a kétkerekű biciklinek is
van egy harmadik kereke.

Anyu szomorú
amikor én is költő leszek,
mert az egéreknek négy lába van,
mert az ötödikkel
Apu csak fizessen a közértben.

A feleségem tegnap este is

visszalopta ágyába a srácot,
fölé hajolt, s csak annyi látszott

arcán; a szunnyadó tőkös
álmában jelenleg üstökös

s módjában, hogy a kíséző csóva
glóriát húzzon anyjának óva.

A többi szentségtörés. Legenda:
A Szerelem. A Szabadság. A Rend.

Kálnoky László!

Ityeg-e a fityeg a Duna-medencében?

Szabad legyen személyes találkozásnak tekintenem
 a véletlen hozta körülményt, hogy a Szabadság-hegyen
 a F o g a s étteremben asztalszomszédok
 voltunk két vagy három éve, mikor is csapnivalóan rossz
 arcmemóriám cserbenhagyott s felismertem Önt, Mester!
 Egy felületes szociofelmérés az egy pincérre jutó
 költők számának meglehetősen emelkedéséről beszélne,
 én a párizsi szűzerméket említeném, uborkasalátával.
 Azt rendeltem ugyanis, s fogyasztottam emlékezetem szerint
 kitűnő étvággal, de a lényeg most következik, Mester!
 Hogy Ön mit fogyasztott, sem akkor, sem most nem érdekel!

----- Ám engedtessek meg
 gasztronómiai érdektelenségem magyarázatául egy kis
 kitérőt tennem. 1969! Macedón-augusztus! Ohridi-tó!
 Költőfesztivál! – palántaként, egy fogadáson mint
 meghívott vendég csenevészkedtem asztalánál
 a Versben Bujdosó Legszebbarcúmagyarnak
 magamban bonyolult körmondatokat próbálva a megszólításhoz.
 Könnyítette helyzetem a tálcaikon illatozó,
 pálcákra tűzött csebabcsicsa, ürügyként szolgálva,
 hogy hozzá fordulhassak: tulajdonképpen mi ez?
 A kérdés maga volt a megkönnyebbülés. Éreztem,
 sínen vagyunk. (Milyen vonat? Hová vihetett volna?)
 Ám maradjunk a végszónál: tulajdonképpen mi ez?

----- Azt nem mondom,
 végigmért. De visszakérdezett: „Ez itt?” – mutatott
 a csebabcsicsára. „Evet már fasírozottat?”, s mire
 bólintottam, kész volt a magyarázat: „Ez is olyasmi!”

.....
 Ez akkor megzavart. Alapokat kérdőjelezett meg.
 Igazolni látszott. Tétéleket döntött halomba.
 Ma már tudom: a csebabcsicsa olyan, mint a fasírozott.
 Ma már tudom. Tudom, miért fogatta be grafitlovait, –
 (Megkérdezte. Nem volt vállalkozó.) – s miért vitte át!?

----- Hát ennyi
 gasztronómiai érdektelenségem magyarázatául.
 Ezért e látszólag ostoba kérdés, Kálnoky László!
 Ityeg-e a fityeg a Duna-medencében?

Töredékek

Ha vállamra állsz, hogy lássad a jövőt
(kérdézd meg tőle, én is látom-e őt),
de előbb mosd meg a lábad!

Egyre kevesebb az esély, hogy a
népszerű vetélkedő során
„a költő feleségének lánykori neve?”
te legyél a tíz pontot érő helyes megfejtés.

Ez legyen vésve a fejfára:
így több idő jut
a halhatatlanságra.

Fehér ágyak. Bukott snapszer.
Emlék-szeplők egy huncut arcra.
Kicsit bánt, el kell felednem,
hogy egyikünket se zavarja.

Amiért érdemes volt, a szerelem,
áldozataink bemutatása, a feloldozás.

Kövek

Hol a visszatérő álomrepülések,
a könnyedén felröppenő kamasz
méltóságteljes szárnycsapása,
lombkoronák fölötti koki a
gravitációnak, hol?
S ha kedvem suttyanna az ujjhegyre
földet érés, hová?

Van-e föld barázdálható, vagy
arcom az, a lényegig soványodott?
Kidobtam minden homokzsákot.
Hová szöknék? Kövek?!